

Juni 2013 Malindi

Jambo nieuwsbrieflezers. ('Hallo' in het Swahili)

Habari? ('Hoe gaat het?')

Nzuri Sana. ('Het gaat goed'.)

We kijken terug op een mooi bezoek aan Nederland in de periode maart en april. Nu zijn we alweer een week of 8 terug in Kenia. In deze periode hebben we een kindsponsor op bezoek gehad. Haar naam is Ria Terpstra. Ze heeft een verslag gemaakt van haar reis naar het weeshuis in Malindi . Haar verhaal wil ik graag met u allen even delen.

Veel lees plezier!

Kwaheri (Tot ziens)

Ria Fennema

Ria Terpstra over haar bezoek aan Blessed Generation in Malindi

Op 31 mei jl. ben ik in het vliegtuig gestapt en vloog naar Nairobi om vervolgens na enkele tussenuren een kleiner vliegtuigje naar Malindi te nemen. Daar aangekomen werd ik opgewacht door Ria, haar kinderen, Festus (de chauffeur) en Lewis, 'ons' sponsorkindje dat vanaf zijn komst in het weeshuis 8 jaar geleden door mij en mijn man wordt gesponsord en met wie ik graag wilde kennismaken. Wat een leuke verrassing!

We zijn eerst naar mijn hotel gegaan om vervolgens het weeshuis te bezoeken. Tot mijn ontroering hadden de kinderen alles mooi versierd en zongen ze om me welkom te heten. Ik schoot echt even vol, fantastisch!

Op zondag heb ik hun kerkdienst bijgewoond en 's middags was het speeltijd: ik had een koffer vol met leuke spullen meegenomen die we konden gebruiken, zoals strandballen, springtouw, dvd's, knutselstukken, handpoppen voor de poppenkast en nagellakjes. De strandballen heb ik de hele week voorbij zien komen: na schooltijd werd er gelijk gevraagd naar de ballen en gelukkig had ik een hele stapel meegenomen, dus kon er dagelijks mee gespeeld worden.

In de week dat ik bij het weeshuis verbleef, zag mijn dagen er als volgt uit: in de ochtend werd ik opgehaald door Ria en Festus, de chauffeur. Ik hielp daarna in de kleuter- en peuterklas en heb met de kinderen tekeningen gemaakt voor de kinderen uit de klassen van mijn eigen kinderen. De Nederlandse kinderen hadden namelijk tekeningen voor de Keniaanse kinderen gemaakt!

De lunch at ik samen met de kinderen, wat me overigens prima smaakte: elke dag rijst met bijvoorbeeld een aardappel, bruine bonen of groente. 's Middags stortte ik me op mijn

andere project: het opruimen van de voorraadkast naast Ria haar kantoor: daar stonden knutselstukken en spullen voor het tassenproject, maar ook allerlei andere zaken die uitgezocht en geordend moesten worden, zodat er weer sprake zou worden van een voorraadkast waar je in 1 oogopslag ziet wat er is en waar je makkelijk bij kunt. Dat is gelukt na die week en geeft een opgeruimd gevoel. Ik schrok wel geregeld van een wegsprintende kakkerlak of een boos uitziende spin, insecten zijn toch een maatje groter dan in Nederland.....ook vloog er geregeld een soort donkergekleurd insect voorbij dat venijnig kon steken. Ik stapte bij het zien van zo'n 'gevaarte' altijd even uit de ruimte waar ik me op dat moment bevond....held die ik ben.

Het contact met ons sponsorkind was erg leuk. Na school zocht hij me altijd op en maakten we een praatje of deden een spel. Ik heb hem geleerd te 'pesten' (het kaartspel), we noemden het bullying. En hij deed het weer met zijn vrienden (ik had ook kaartsetjes meegenomen).

Op vrijdag ben ik in de ochtend eerst mee geweest op 'outreach' waarbij er met een busje voedselpakketten worden rondgebracht bij mensen die anders echt geen perspectief hebben. Een fantastisch programma dat daadwerkelijk patronen kan doorbreken. Ook medicatie en onderwijs worden geboden waardoor er weer zicht op een verbeterde toekomst ontstaat. Ik was onder de indruk, ook van de mensen die we bezochten: ze waren allemaal zo

vriendelijk, hartelijk en gastvrij. Het zette voor mij de 'klaagcultuur' in Nederland in een ander perspectief.

's Middags hebben Lewis, Ria en ik een ontspannen middagje aan het strand doorgebracht. Met Lewis heb ik gesproken over zijn toekomst en heb hem toegezegd dat we hem blijven sponsoren, we blijven hem steunen en hebben vertrouwen in hem.

Door mee te lopen met de kleuterklassen, door met de leraren en de sociaal werker Ann te praten, door de verhalen van Ria en het meemaken van het outreachprogramma heb ik een beter beeld gekregen van wat Blessed Generation doet en kan betekenen voor mensen. Het

personeel op het weeshuis is enorm betrokken en loyaal, voor de kinderen extra fijn want je hebt te maken met een vaste club mensen die er voor hen is en die zich verbonden voelen.

Kortom: een reis die ik niet had willen missen. En in Nederland blijf ik Blessed Generation volgen en een warm hart toedragen!

Warme groet van Ria Terpstra